

POSOF'TAN YETİŞEN GÜREŞÇİLER

 Hükümdar RICALOĞLU

Türklerin ata sporu olan güreş, bilinen eski zamanlardan beri Posof'ta ilgi duyulan bir spor dalıdır. Burada Artvin, Acara, Ardahan ve Ahıska illeri arasında şöhreti duyulan pehlivanlar yetişmiştir.

Bugüne kadar Posoflu güreşçiler hakkında ciddî bir araştırma ve inceleme yayımlanmamıştır. Merhum hemşehrimiz Öğretmen Fehmi Bayraktaroğlu kısmen bazı bilgiler vermişse de bunun da birçok yanlış ve eksiklikleri vardır. Biz, Posof'un yerlisi ve bu işlere küçük yaştan meraklı biri olarak konuyla ilgili bilgilerimizi sunmak istiyoruz. Bu bilgilerin bir kısmı, büyüklerimizden dinlediklerimiz, bir kısmı da bizzat müşahedelerimizden derlenmiştir.

Bildiğimiz en eski Posoflu pehlivan Suskap (Aşıkzülali) köyünden, Şirinağagilden Şirin Pehlivan'dır. Çevrede nâm bırakmış olan Şirin Pehlivan aynı zamanda sülâlesinin de kendi adıyla anılmasına vesile olmuştur. Şirin Pehlivan, 1700'lü yıllarda yaşamıştır.

1800'lü yıllarda yaşamış ve ad bırakmış olan pehlivanlardan Vaxlalı (Baykent) Yusuf Pehlivan bilinmektedir. Yüz kilonun üzerinde güreşen Yusuf Pehlivan'ın sarışın ve beyaz tenli, yakışıklı biri olduğu söylenir. Posof'tan başka Şavşat ve Ardahan'da da başarıyla güreşmiştir. Posof merkezi Duğur'da Kuzupınarı'nda Şakir Pehlivanla yaptıkları güreş bir zaman dillerde dolaşmıştır. Zira çok zorlu geçen bu müsabakada Yusuf pehlivan yenilmiş ve sakatlanmış, sonra da hiç güreşmemiştir.

1900'lü yılların başında yetişmiş Suskaplı Zekeriya Pehlivan, iri yarı olup yüz kilonun üzerinde güreşler yapmıştır. Hasta olup Ardahan'da doktora gittiğinde Doktor Halis Soylu, "Pehlivan sen 17. Asır adamısın!" demiş. Gerçekten de kol, el ve kaburga kemiklerin çok kalındı. Uzun zaman güreş yapmış bir pehlivandı. Bir gün Duğur'a, Yusuf Pehlivan'a getirmişler. Köylüleri de onun iyi beslenmesi için üzerine düşeni yapmışlar! Esigil'in harmanda Yusuf'a yenilmiş. Tekrar kendini bakıma almış ve gelmiş. Bu defa

At Çayırı'nda Yusuf'la tutuşmuş, yine yenilmiş. Buna üzülen kendi köyünden Deli Şükrü, eline bir sopa alarak üzerine yürümüş ve demiş ki, "Ulan sana yedirdiğimiz haram olsun!"

Zekeriya Pehlivan, Duğurlu Halim Pehlivan'la da tutuşmuş. Halim'in burnu kanadığından güreşi bırakmışlar. Sonra yine Duğurlu Mehdi Pehlivan (Çaxal Usta) ile tutuşmuş. Onunla da yenilmeden ayrılmışlar. "Mehdi, gözlerime toprak serpti!" demiş.

Mustafa Bulut

Yusuf Pehlivan öldükten sonra Zekeriya Pehlivan Kaymakamlığa bir dilekçe vererek güreşmek talebinde bulunmuş. Çocuk denecek yaşta bulunan Duğurlu Mustafa Pehlivan onunla güreşmiş ve pes ederek meydandan çekilmiş. Zekeriya Pehlivan aynı zamanda iyi bir taş ustasıydı. Kendisini, Sayxo'da caminin duvarını yaparken görmüştüm.

Kolisxal (Gürarmut) köyünden İskender Pehlivan, çok güçlü bir pehlivandı. Sirk güreşçisi olup ağır sıklıte güreşirdi. Bir gün Duğurlu Haydar Pehlivan'la Caborya (Günlece)'da güreştiler. İskender, Haydar'ı kaptığı gibi karların içine savurmuş ve köylüler arayıp zorlukla bularak kurtarmışlar! Yine bir kış günü Duğurlu Şükrü Pehlivan'la güreşmiş, güreş uzun sürmüş... Hava soğuk ve taraf don olduğundan her ikisi de yaralanmışlar. Bunun üzerine güreşçileri ayırmışlar. Bundan sonra bu iki güreşçi birbiriyile güreşmemiş.

İskender Pehlivan, Paça Halil ve Duğurlu Şükrü, Ahıska'da yapılan müsabakalara da iştirak etmiş ve her üçü de başarıyla dönmüşlerdir. Babam, İskender Pehlivan'ın iç memleketlerde, Samsun'da güreştiğini söylerdi. Sonra göç etmiş ve Tokat'ın Erbaa kazasına yerleşmiş. Ben onu, 1958 yılında Hacca gitmeden önce ata yurdu Posof'u ziyarete geldiğinde gördüm.

Sayxo (Alabalık) köyünden Devlardan ve

Sagreli Çufutoğullarından Celeli Pehlivan'ın torunu Halis oğlu Nevzat vardı. Onun Posof'ta güreşini bilmiyorum. Fakat zannediyorum 1962 yılıydı, onun Berlin'de yapılan bir müsabakada Avrupa ikincisi olduğunu biliyoruz.

Latif Önder

Vaxla (Baykent) köyünden son zamanlarda Ahmet oğlu Reis ile Baxşı oğlu Latif Önder gibi iyi güreşçiler yetişmiştir. Latif (1961), aynı zamanda Posof Mal Müdürlüğünde memur olarak çalışmaktadır.

Ğınıya (Özbaşı) köyünden Tamaz Pehlivan'la Cacunlu Yanağıkara Pehlivan'ı da hatırlamalıyız. Ben görmedim ama bunların da adı etrafta bilinirdi. Yanağıkara Pehlivan, Sagreli Çufutoğullarından Celeli'yle Duğur'da güreşmiş. Bugünkü Belediyenin yerinde o zamanlar Posof Sancakbeyinin konağı varmış. O konağın önünde tutuşmuşlar. Celeli ansızın dalmış ve rakibini yakında söğüdün dibindeki su ve çamurun içine sırt üstü vurmuş. Yanağıkara, Sancakbeyine bağırarak, aniden tuttuğunu söylemiş! Bey de, "Haydi oradan, ben balkondan seyrederken bile Celeli'den korktum! Sen niçin dikkat etmedin ki!" demiş ve Celeli Pehlivan'a on pangunot para vermiş... Sonra beyin ısrarı üzerine Duğurlu Şükrü Pehlivan'la bir oynaş güreşi yapmış. Şükrü Pehlivan da Yanağıkara gibi yapmaya çalışmışsa da muvaffak olamamış; Beyden özür dileyerek meydandan çekilmiş. Zaten Şükrü, onun ayarında bir güreşçi değilmiş.

Caborya (Günlüce) köyünden Mukim Pehlivan vardı. Kendisini yakından tanıdım. Uzun boylu, beyaz tenli, yakışıklı biriydi. Bu da ikinci sınıf bir pehlivandı. Bir gün yolu şaşırarak hududu geçmiş ve Sovyet Rus askerleri tarafından tutuklanarak içerilere sürülmüştü. Rusya'dan geldiğinde yaşlanmıştı. Birkaç defa sohbet ettik.

Cacun (Doğrular) köyünden İsrail Pehlivan'ı da tanıdım. Yakışıklı, iri yarı biriydi. Birçok güreş yapmış, yenmiş ve yenilmiştir. Duğurlu Hafız'ı yenmiş, ertesi sene güreştiği Duğurlu Ethem Kızılkaya'ya yenilmiştir.

Yakından tanıdığım Duğurlu Şükrü Pehlivan'dan bahsetmek isterim. Şükrü Pehlivan,

1880 doğumluydu. Sarışın, uzun boylu, geniş omuzlu, 125 kiloydu. On yedi yaşında başlamıştı güreşe. Uzun soluklu bir spor hayatı var. Hamşioğlu Cemal Paşanın emriyle Acara'da Sarıçayır'a bir düğüne gitmiş. Orada Karnavuslu bir pehlivanla güreşmiş. On bir el tuttuktan sonra Cemal Paşa, "Artık bu son! Ya ölürsünüz ya da bırakırsınız." demiş. Şükrü'nün babası müdahale etmiş, "Benim oğlum daha çocuk, bu ise kart biri!" demişse de Cemal Paşa, "Çoğun da, senin de..." demiş ve bunu oradan kovmuş. Pehlivanlar şiddetli bir hamleyle tutuşmuşlar. Şükrü, rakibini kola almış, o da içten çengele takarak parmaklarını Şükrü'nün ağzına sokmuş, avurdunu çekmeye başlamış. Cemal Paşa, ne olursa olsun demiş, bunları ayırmamış! Şükrü Pehlivan, hasmına, "Ağzımı bırak!" demiş. Rakip, "Pes et, bırakayım!" demiş. Bu arada Şükrü, diğer eliyle onun boşta duran elini kaptığı gibi kırmış! Bu sefer o, bırak diyor. Bu da ona pes et diyor! Hasım pes edip meydandan çıkmak zorunda kalıyor!

Şükrü Pehlivan'ın diğer bir güreşi de Caksuyu (Yurtbekler) köyünde Ahıska'nın Lelivan köyünden Musa Pehlivanla yaptığı güreştir. Fehmi Hoca bu güreşi yanlış nakletmiştir, kendisi hayattayken söylemiştim. Doğrusu şöyledir: Sene 1926. İki devletin izniyle Rusya sınırında kalan akrabalar birbirleriyle görüşmekte hatta güreş müsabakaları bile yapmaktadırlar. İşte böyle bir gün düzenleniyor. Hem ziyaret hem müsabaka olacak. Burada Ahıskalı Çaçan ve Damal-Sorslu Paça Halil yoktur. Bizim aile o zamanlar Ardahan'ın Gölebert köyüne muhacir olmuşlardı. Babam, oradan atla gelmiş, babası olan Şükrü Pehlivan'ın güreşini seyrettikten sonra Duğur'a uğramadan Yeniköy üzerinden Gölebert'e dönmüştür!

Bu güreşte dedem Şükrü Pehlivan 46 yaşındadır ve sakal bırakmıştır. Kobliyanlı pehlivanlar, bizim taraftan gidenlerden çokmuş. Güreşleri Arile (süngülü) köyünde oturan tabur kumandanı binbaşı yönetmektedir. Şakir Pehlivan, Şükrü Pehlivan'ı önce yazdırıyor sonra çıkarttırıyor. Daha sonra gelip diyor ki, "Dada, onlar fazla geliyor, mecburen sen de güreşeceksin!" Şükrü, Lelivanlı Musa'yla düşüyor. Güreşirken Şükrü, ilk elde kola alıp sallarken Musa pehlivan bir

armut ağacına yapışıyor. Şükrü onu çektiği gibi ağaç da kökünden geliyor, devriliyor! Bunlar yerdeyken binbaşı, elindeki çubuğu Musa'nın eline vurarak "Ağacı bırak!" diyor. Şükrü, "Binbaşım lütfen ona vurma!" diyor. Binbaşı da, "Yahu sen ağaçla mı güreşiyorsun pehlivanla mı?" diyor. Bu ağız dalaşı arasında Musa, Şükrü'nün sırtına vurarak, "Bırak beni pehlivan!" diyor. Kalkıyorlar. Yenen yenilen yok. Yalnız Musa Pehlivan güreşi bırakıyor.

Musa Pehlivan kendi kendine söyleniyor, "Ben Şükrü'ye gelmedim, Şakir'le güreşmek istiyordum..." diyor. Bunu duyan Şakir Pehlivan, "Demek bana geldin! Öyleyse çık meydana!" diyerek yakasından yapışıyor. Musa, "Yahu dur, biraz dinleneyim!" diyorsa da binbaşı Şakir'in arkasında olduğu için kimse itiraz edemiyor. İki güreşçi tutuşuyor. Sıra da bozulmuş olduğundan Sagreli Rezak Pehlivan aradan çıkıyor. Bunlar kapıştıktan sonra Musa'nın uçkur bağı kopuyor ve donu aşağı düşüyor! Musa, "Beni bırak, şalım bağlayayım." diye yalvarıyor. Şakir, "Pes de, bırakayım!" diyor. Musa kabul etmiyor ve bir nara atarak Şakir'i sürüp büyük bir ağaca sırtını vuruyor. Şakir'in burnundan kan söküyor. Binbaşı bunları ayırıyor.

Bu güreşe katılan güreşçiler Posof Duğur'dan Şükrü, Arile'den Şakir, Sagre'den Çufutoğlu Celeli, Rezak, Caksuyu'ndan Mustafa... Mustafa Ağa, Valeli birine düşüyor ve onu yeniyor. Meğer Valeli uyuzmuş, ona da bulaşıyor. Duğurlu Kadıoğlu Celeli, Cacun'dan Yanağıkara, Ğiniya'dan Tamaz... Duğur'dan Mehdi (Çaxal Usta), Kobliyanlı Niyazi'yi yeniyor. Bu müsabakalarda Paça Halil ve Çaçan pehlivanlar yoktur.

Şükrü Pehlivan'ın bir Ahıska güreşini de anlatalım. Şükrü, Ahıska Rabat'ına varıyor, bakıyor ki, Paça Halil Pehlivan da gelmiş. Merhabalaşıp güreşleri konuşuyorlar. Halil diyor ki, "İskender Pehlivan da burada!" Şükrü, "Ben onu bulamam, gel bu gece beraber seyredelim, yarın döneriz." Ertesi sabah Şükrü'yü tanıyan bir Ermeni'nin teşvikiyle güreşe yazılıyorlar.

Şükrü Pehlivan birkaç rakibini yeniyor. Nihayet bir Gürcü kızına düşüyor. Bu pehlivan kız, Rus Çarı Nikola'dan beratlıymış. Hasnını öldürse bile sorgu sual olmazmış! Güreş minderde olduğu için Şükrü onunla tutuşmuş. Kızın koltu-

ğunun altından elini sokarak bir tırpan attığı gibi kız sırt üstü devriliyor, tuş oluyor. Fakat saçlarını yolup dökerek, "Türk bana faul yaptı!" diye bağırıyor. Ermeni hakem onu dinlemiyor.

Şükrü ile İskender bu güreşlerden kıymetli şal kumaş mükâfatıyla dönüyorlar.

O zamanlar Caksuyu'nda da müsabakalar olmuş. Kobliyan'dan pehlivanlar gelmiş. Bunlardan birkaçının ismini hatırlıyorum: Seyfullah, Musa, Aslan ve Niyazi. Bunları Molla Ahmet ve Badeleli Kerim beyden duymuştum. Kerim bey anlatırdı ki, "Bir Cuma günüydü. Bizimkiler namaza durdu. Hoca Allahu ekber deyince herkes rükuya gitti. Bir Ermeni, molla bunları nasıl da talim ettirmiş, dedi."

Bu rivayeti başkalarından da duydum. Badeleli Gani amca ve Cilvanalı Mülazım Pehlivan da bu şekilde anlatmıştı.

Duğurlu Yusuf Pehlivan, Suskaplı Zekeriya Pehlivan'ı iki defa yenmiştir. Bu pehlivanın sırtı yere gelmemiştir. Yusuf'un Posof'un en güçlü pehlivanı olduğu kabul edilir. Ne yazık ki genç yaşta vefat etmiştir (1912-1941). Daha delikanlı çağında, 1929'da Yukarı Bük dediğimiz yerde Şakir Pehlivan'ı yenmiş, kucağında dolaştırmış, Vehbi Ağa yere vurmasını diye bağırınca ona doğru götürmüş ve yavaşça yere koymuştur. Şakir Pehlivan gözlerinden öperek onu takdir etmiş, "Delikanlı, bundan sonra meydan senindir." demiş, kendisi de güreşi bırakmıştır.

Yusuf Pehlivan, Kars'ta askerlik yaptığı sırada 18 putluk örsü omzuna alıp aşırması! Duğurlu Mustafa Demirkıran'ın kağnısıyla Posof'a göndermiş... PTT'nin kasasını binanın üst katına taşımış ve bu hadise onu ölüme götürmüş derler.

Duğurlu Mustafa Pehlivan, 1919 doğumlu olup 80 kiloydu. Sarışın ve yakışıklı biriydi. Askerliğini, İkinci Dünya Savaşı yıllarında Merzifon'da yapmıştı. Orada birlikler arasında yapılan müsabakada birinci olmuş ve General Muharrem Mazlum İskora mükâfat olarak kendi saatini ona vermiştir. Çiftçilik ve taşçılıkla uğraşırdı. Hemen her müsabakada başpehlivan oydu. Son güreşi, Cilvanalı Mülazım Pehlivan'la yaptığı güreşti ve belki hayatının ilk ve son mağlubiyetiydi. 1988'de vefat etti.

Mustafa, Mülazım Pehlivan'la da Kuzupınarı'nda güreşmiş ve yenmiştir. Merkez

okulunun önünde yaptıkları güreşi ben de seyrettim. Burada Mülazım yendi. Mustafa, Zekeriya'yı da yenmiştir.

Efler Ekici

Cilvanalı Kadir ağa oğlu Mülazım Pehlivan, 1914 yılında Puma köyünde dünyaya gelmiştir. Zongul-dak'ta birçok müsabakaya katılmıştır. Meşhur güreşçilerden İbrahim Karaba-cak'ın talebesi olan Mülazım Pehlivan'la da güreşmiş fakat yenilememişlerdir. Bu iki pehlivan beraberce Maraş, Malatya ve Kayseri taraflarında da güreşmişlerdir. Mülazım, 1955'te Yeniköylü Efler Pehlivan'la güreşti.

Aslında Duğurlu olup Badele'ye yerleşen Ali Pehlivan'ı da anmalıyız. Şükrü Pehlivan'ın kardeşidir. Badele'de Asker ve Yahya pehlivanlarla çok güreşmiştir. Kendisi hep Posof'ta güreşmiş, dışarı çıkmamıştır.

Duğurlu Kadioğlu Celeli, çok çabuk güreşme ve meydanda nara atmayla meşhurdur. Şükrü Pehlivan'ın yanında yetişmiştir ve ondan daha cesurdu.

Şemsi Şanlı

Kolixsal (Gürarmut) köyünden Bedel, Çorçuvan (Kopuzlu)'dan Şemsi, cacun (Doğrular)'dan İsrail Bey gibi pehlivanları da hatırlatmalıyız. Şemsi Pehlivan'ın çok güreşini seyrettim. Rakibine korkmadan daldı. Bildiğim kadarıyla da hep galip gelmiştir. Günlüce'den Mukim, eskilerdendir ve ikinci sınıf pehlivandır. Rusya hatıralarını çok dinlemiştir.

Mere (Çakırkoç) köyünden Hamza Pehlivan'ı unutamayız. Çok kuvvetliydi. Onun bir macerası anlatılırdı: Bir gün çuvalı alıp Badele'ye lazut (mısır) almaya gidiyor. Cilvana'dan geçerken çeşmede yüzünü yıkıyor. Çok cüsseli olduğundan onu gören kadınlar, "Bu adam Duğurlu olsa yüzünü mendille siler, Dama tarafından olsa koluyla siler..." Derken bizimki durup yüzünü gömleği ile siliyor. Kadınlar diyor ki, "Bu adam buralardan değil..." Hamza Pehlivan köye inip akşamdan üç put lazudun parasını verip satın alıyor. Sabahleyin sırtına vurup Badele'den ayrılıyor ve dünkü Cilvana çeşmesine geliyor. Burada bir su içiyor... Lazudu unuttuğunu zannedip "Parasını verdik ama hani lazut?" diyerek geri dönüyor. Köyün girişinde rastladıkları, "Pehlivan nereye böyle? Sabahleyin gittin, şimdi geri geldin!" diyorlar. Pehlivan, "Yahu lazut almıştım, onu unuttum! Onun için yoldan döndüm." Köylüler, "Yahu lazut çuvalı sırtında ya!" Hepsini şaşkınlık içinde kalıyor. Üç put lazudun sırtında olduğunun farkında değil!

Sagreli Çufutoğlu Celeli, Ğıniyalı Tamaz ve Cacunlu Yanağıkara gibi pehlivanlar, Şükrü Pehlivan'ın zamanında yaşamış ve birçok müsabakalara girmiş çıkmış pehlivanlardır. Celeli, kısa boylu fakat çok pratik hareket eden biriydi. Babam ondan bahsederken, "Bir göz açıp kapayana kadar hasmını yere çaldı." Bir gün Yanağıkara ile Posof Beyinin konağı önünde biriyle tutuşmadan önce tokalaşmış, hemen geri dönmüş, hasmını kaptığı gibi orada bulunan söğüdün dibindeki suyun içine sırt üstü vurmuş!

Sayxo (Alabalık) köyünden Nevzat, Duğurlu Halim ve Hafiz pehlivanlar vardı. Hafiz, çok kapıcı ve korkusuz bir pehlivandı. Oxdelli Kara Aziz ve Ahıska-Koblıyanlı Baxşi'yle güreşleri dilden dile anlatılırdı.

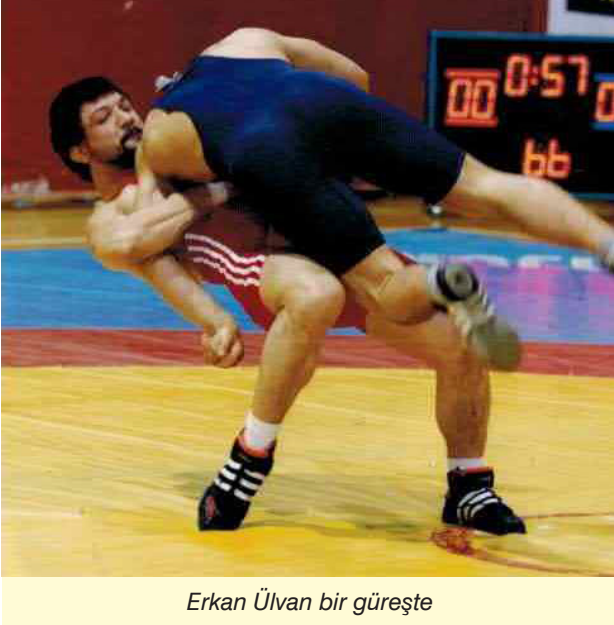
Al köylü Bedel'in Ormancı Şahap'la yaptığı güreşi seyrettim. Birbirine tokat attılar, Kaymakam müdahale etti. Bedel'in daha birçok güreşi var.

Yine Alı Mustafa vardı, kendini dağlarla güreşecek kadar güçlü hissedirdi. Bir defasında onu Posof'un baş pehlivanı olarak Ardahan'a götürdük. Orada Kara Aziz'in oğlu Mustafa'yla güreşti fakat yenilemediler.

Yeniköylü Efler Pehlivan, 1957 yılında, Kuzupınarı'nda Mülazım'la güreşti. Mülazım galip geldi. Efler, aslında güçlü bir güreşçiydi.

Posof'ta ve orduda çok gürleşmiştir. Yüz kiloluk buğday çuvalını taşıdığı hatta tarlaya götürdüğü söylenir. Yine bir tomruğun taşınmasında ormancıyla bahse girmiş ve taşıdığı tomruk kendisine mükâfat olarak verilmiştir.

Yenköylü Ethem ve Marsolatlı Vahbi, Oxdel'den Gölebert'e göç etmiş olan Kara Aziz ve oğlu Mustafa, İbrahim Karabaça, Sagreli Yahya, Posf'un ünlü pehlivanlarıydı. Bir gün Yahya'ya sordum ki, "Sen niçin ilerilere, meselâ Kırkpınar'a gitmiyorsun?" dedi ki, "Evim yalnız kalır, fakiriz, bu hâlimizle nereye gideriz... Çoluk çocuk... Biz peynir ekmek yiyerek ancak buralarda gürleşiriz!" Sonra o Avrupa'ya işçi olarak gitti, gürleş çağı da geçti.

Erkan Ülvan bir gürleşte

Zendar (Gümüşkavak) köyünden Zülali Pehlivan vardı. Kaymakam şoförlüğü yaptı. Sonra o da Avrupa'ya gitti. Çok kuvvetli gürleşçiydi; birçok gürleşini seyretmişimdir.

Papolalı (Armutveren) Aslan Pehlivan'ı nasıl unuturuz... Köyünde muhtarlık yaptı, sonra Hacca gitti. Bütün Posof'ta sevilen bir pehlivanıydı. Birçok müsabakada Posof'u şanla şerefle temsil etmiştir. 1957'de Kuzupınarı'nda Duğurlu Mustafa'yla gürleşti. O zamanlar Mustafa'nın yaşı geçmişti. Zaten kendisi taş ustasıydı. Aslan Pehlivan istese onu yenerdi fakat yenmedi. Ardahan'da isim yapmış olan Şavşatlı Fahrettin'i Aşağı Çayır'da yendi. Mülazım Pehlivan'a yenildiği söylenirdi.

Hasan Yılmaz

Sayxolu Hasan Yılmaz çok güzel gürleşen bir pehlivanıydı. Çok oyun bilirdi ve iç memleketlerde de gürleşmiş biriydi. Badele'de Demir'le gürleşti; burnundan kan geldi fakat yendi.

Badeleli Demir, doksan kiloda gürleşirdi. Onun gençliğini biliyorum. Boylu poslu, yakışıklı ve kibar

biriydi. Güzel gürleş tutardı. Cilvana'da Şuvasxal (Gönülaçan) köyünden İlimdar Pehlivan'la gürleşti. Bu sırada bazı hadiseler çıktı. Hakem Özdemir Ricaloğlu, Badele muhtarına tokat attı, arbede çıktı. Elli sene önceki hadise, hatırlamıyorum ki kim galip geldi...

Ğume (Kumlukoz) köyünden Asım Eriştir Pehlivan, madalya almış biridir. Güzel ahlâkı ve temiz kalpliliği ile tanınır ve sevilirdi. Köprübaşı'ndaki bir müsabakada birinci olmuştu. Şimdi seksen yaşlarında olur...

Son zamanlarda Lamiyan (Çayırçimen) köyünden Ümmet Kaya, dünya birincisi oldu.

Sagreli Erkan Ülvan da güzel gürleşiyor. Bir zamanlar sahipsizlikten dolayı büyük müsabakalara iştirak edemiyordu. 2008 yılında dünya şampiyonu oldu ve altın madalya getirdi.

Arile'den Kirman, Tepezümde'den Memduh, Şuvasxal'dan Binali, Oxdel'den Reyhan, Lamiyan'dan Temel, Xertus'dan Hükümdar, Duğur'dan, Yusuf, Mustafa ile oğlu Güven gibi gürleşçileri sayabiliriz. Güven, Şükrü Pehlivan'ın torunudur ve madalya almıştır.

Burada birçok pehlivandan bahsettik. Hepsi ni hürmetle anıyoruz. Önelere rahmet, kalanlara afiyet dileriz.

Not: Bu yazı dergimizin Yazı İşleri'nde redakte edilmiştir.

Hükümdar Ricaloğlu (1940): Posof ilçe merkezi Duğurlu Ricaloğullarından Şevket ağa'nın oğlu olup Ardahan Lisesinden mezundur. 1960-62 yıllarında askerliğini tamamladıktan sonra Posof Belediyesi Muhasebe işlerinde göreve başladı ve 1994'te buradan emekli oldu. Ricaloğlu, Posof kültür hayatının her yönüyle ilgilenmektedir. Âşıklar, ehli dil kişiler, hocalar, misafir ağırlayan konak sahipleri, onun çevresi ni meydana getirir.